

Vinko:

SIROTA.

Tončki mama je umrla,
žalostna je bila Tončka,
šla je k malemu potoku
in ga bistrega vprašala:
»Aj, potoček, čisti moj potoček,
ali veš, kje zdaj je moja mama —
grdi so možje jo nekam nesli.«
Tih je bil potoček, žalostno je tekel,
žalostno je tekel, ni ji odgovoril.
Šla je deklica v polje,
veter lahen je zavel,
Tončka veter je vprašala:
»Oj, ti veter, lahni veter,
ali veš, kje zdaj je moja mama —
grdi so možje jo nekam nesli.«

Tih je veter splaval v dalje,
tiho dalje, ni ji odgovoril.
Šla je deklica do cerkve,
Bog predobri bil je v cerkvi,
deklica je pokleknila,
strahoma Boga vprašala:
»Bog nebeški, dobri Bog,
ti veš, kje je moja mati,
kam so jo možje odnesli,
o pove, da pridem k njej!
»Tvoja mamica pri meni
vsa v svetlobi čaka nate.«
Šla je Tončka, šla v nebesa,
k svoji dragi mamici.«

Dolenjka:

Jeseni.

Črne mravlje, stare tete
so odpravile se spat,
so pobrale svoje pete,
zimi zamašile grad.

Prav globoko so se skrile,
da jih nihče ne dobi,
še medu so se napile,
zdaj mravljišče trdo spi.

Ko se bodo prebudile,
mrzle zime več ne bo,
ude bodo pretegnile
in na delo šle lepo.

Vinko:

KRISTUS IN PETER.

Takrat, ko sta živela še Kristus in sv. Peter, so ljudje drugače živeli. Drugače so živeli bogatini, drugače skopuhi, drugače reveži. Bogatim je raslo premoženje kot gobe po dobrem dežju. Skopuhi so večno zadovoljni šteli novce noč in dan, niso se bali tatov. Reveži pa so vedno stradali, skrbeli iz dneva v dan. Če je še tako delal, revež je ostal revež.

Pa sta prišla nekoga večera Jezus in sveti Peter v vas, kjer so živeli bogatini, skopuhi in reveži. Silna nevihta se je vsula nad selom. Sveta moza stopita v prvo hišo, hišo bogatina. Ta je sedel s svojimi pri bogato pogrneni mizi. Prosila sta strehe in večerje, a on ju je zavrnil: »Ej, vidva ne znata jesti naših jedi, in pri nas ni mesta za berače. Z Bogom!« Sv. Peter se je jezil, Kristus pa je molčal. Šla sta dalje in prišla k skopuhu. Ta je sedel tudi za mizo. V eni roki je imel mošnjo, z drugo je pobiral drobtine, ki so padale na mizo od ust, v srcu vesel, v glavi brez skrbi. Prosila sta prenočišča, a skopuh ju je odklonil. Jezus se je mirno obrnil, a Petra je zaskrbelo, zakaj zunaj je divjala nevihta. Pa ga je prijel Jezus za roko in sta šla. Skopuh pa se je smejal. Obstala sta pri zadnji koči v vasi. Peter je bil že ves obupan. »Gospod, tukaj pa prav gotovo ne bo nič, pojdiva.« Kristus ga pa ni poslušal. Prišla sta v kočico, kjer je živela stara žena, vsa v skrbih, kako bo preživela jutrišnji dan. Pa ju je prijazno sprejela: »Kar tu ostanita, popotnika. Strašno je zunaj nocoj.« Pogostila ju je s tem, kar je imela zase, sama pa je ostala brez večerje. Ko sta se popotnika okrepčala, je rekel Peter: »Gospod, poplačaj to ženico in kaznuj one ljudi, ki so se prevzeli.« Jezus pa je rekel: »Povem ti, Peter: brezskrbno so živeli do sedaj bogatini, veseli so bili skopuhi, a žalostni in polni skrbi siromaki. Rečem pa: odsihmal bodi pa drugače.« In je postalo drugače: bogatina je zaskrbelo zaradi bogastva in premoženja, skopuha je zaskrbelo zaradi lepih, svetlih novcev, reveži pa živijo lažje, brez takih skrbi.

*

Vinko: Prečital sem tvojo: Povest o materi, in je delce za začetek prav hvalevredno. Da umeš povedati, priča še boljše gornja legendica. Pametno, ne prehlavno čitanje dobrih pripovednikov ti bo pri nadaljnjem delu v veliko korist. Na svidenje! — Dolenjki prihodnjič.

VSEBINA k 4. šte.: Ksaver Meško: Otrok in solnce — Janko Samec: V burji — Radivoj Rehar: V pozni jeseni — Silvin Sardenko: Otrok pred Marijo (Pesmi) — Lea Fatur: Od bojne sekire do orala — Bistriška: Sveti Miklavž — Svjetoslav: Večer v predmestju (Pesem) — Radivoj Rehar: Lili-jana Meduška in vešča Črnuška — F. L.: Spomin na Francoze — Jožef Gruden: Rokodelstvo — Mladinski novičar — Pouk in zabava.

Zagonetke v Vrtcu št. 3 so prav rešile: Šušteršič Jelka, Šušteršič Mera, Oblak Martina, Potočnik Anika, Demšar Mici, Volčjak Iva, Žagar Rezika, Jelovčan Mara, Črnilec Julka, Vode Minka, Kuhar Lenčka, Levstek Milena, Gosar Ivka, Mrak Vida, Berčič Anica, Vdovč Tončka, Križman Tončka, Lotrič Francika, gojenke v Škofji Loki.

Lžrebana je Šušteršič Jelka.

Obvestilo. Ugankarji iz Ljubljane lahko oddaste brez poštnine rešitve zagonetk v veži hiše Pred škofijo št. 8 v nabiralnik. To velja tudi za ugankarje Angelčka. Toda rešitve za Vrtec in Angelček naj bodo napisane vsaka na svojem listu.

Samo 2 Din stane knjižica »Sprehod po Ljubljani« pri upravi »Vrtca«, Ljubljana, Sv. Petra cesta 80. — Priloži naričilu v pismu znamko za 2 Din!

Uprava Vrtca (Ljubljana, Sv. Petra cesta 80) ima še nevezan Vrtec 1922 (Din 7), 1925 (Din 10), 1926 (Din 14), 1926/27 (Din 14), 1927/28 (Din 14), nevezan Angelček 1921 (Din 4), 1924 (Din 5), 1925 (Din 6), 1926 (Din 8), 1926/27 (Din 8), 1927/28 (Din 8), vezan Vrtec 1922, 1924, 1925, 1926, 1926/27, 1927/28 in vezan Angelček 1919, 1921, 1922, 1925, 1926, 1926/27, 1927/28, 1928/29.

V Jugoslovanski knjigarni se dobe poleg navedenih še Vrtec (vezan) 1910, 1911, 1913—1917, 1921; Angelček (vezan) 1895, 1906, 1908, 1912—1916, 1923.

Vrtec s prilogo Angelček (10 številok) stane za leto 1929/30 Din 22, Angelček sam Din 8.

Urednik in izdajatelj: Jožef Volc, stolni kanonik v Ljubljani, Pred škofijo šte. 8. Rokopisi in rešitve naj se pošiljajo na »Uredništvo Vrtca in Angelčka« v Ljubljani, Pred škofijo št. 8.

Naročnino sprejema »Uprava Vrtca in Angelčka« (dr. Jožef Demšar) v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 80. — Čekovni račun uprave št. 10.470.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani Karel Čeč.